

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 51/2016
18.02.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац и Звездане Лутовац, чланова већа, у спору тужиоца М.Г., адвоката из В., против тужених О.С. и Д.З., обоје из Б., ради накнаде штете, решавајући сукоб надлежности, у седници одржаној 18.02.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Крушевцу.

Образложење

Тужилац М.Г., адвокат из В., поднео је тужбу против тужених О.С. и Д.З., обоје из Б., ради накнаде за пружене адвокатске услуге. Тужба је поднета 11.03.2014. године Основном суду у Крушевцу.

У одговору на тужбу тужени су истакли приговор месне ненадлежности Основног суда у Крушевцу, Судска јединица Варварин, наводећи да је месно надлежан суд у Београду према чл. 39. Закона о парничном поступку.

Решењем П 320/2014 од 12.06.2014. године Основни суд у Крушевцу огласио се месно ненадлежним за поступање и решио да се по правноснажности тог решења предмет уступи Трећем основном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду. Жалба тужиоца изјављена против првостепеног решења, одбијена је решењем Вишег суда у Крушевцу Гж 725/14 од 29.08.2014. године, а првостепено решење потврђено.

Трећи основни суд у Београду није прихватио месну надлежност и предмет је доставио Врховном касационом суду, ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући сукоб месне надлежности применом чл. 22. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14) Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Крушевцу.

Према чл. 65. став 1. Закона о парничном поступку, ако законом није прописана искључива месна надлежност неког суда, странке могу да се

споразумеју да им у првом степену суди суд који није месно надлежан, под условом да је тај суд стварно надлежан. Такав споразум, према ставу 3. истог члана, производи правно дејство само ако је састављен у писаном облику и ако се односи на одређени спор или више спорова који сви проистичу из одређеног правног односа, при чему исправу о споразуму тужилац мора да приложи уз тужбу, а тужени уз приговор ненадлежности (став 4).

У конкретном случају, не ради се о искључивој месној надлежности, јер је у питању спор ради исплате накнаде за пружене адвокатске услуге. Уз тужбу је приложено пуномоћје, којим је овлашћен тужилац у овом спору, као адвокат, да заступа тужену О.С. у поступку ради подношења захтева за враћање одузете имовине. Из садржине пуномоћја види се да су странке уговориле месну надлежност Основног суда у Крушевцу, Судска јединица у Варварину, односно суд по избору пуномоћника (тужиоца у овом поступку). Тужилац М.Г., адвокат из В., на основу тог пуномоћја заступао је тужену О.С. у поступку покренутом пред Агенцијом за реституцију – Подручја јединица Крагујевац бр. 46-009197/2012.

У тој ситуацији, применом члана 65. Закона о парничном поступку, месно и стварно је надлежан Основни суд у Крушевцу, Судска јединица у Варварину, по споразуму странака о месној надлежности суда, који је тужилац приложио уз тужбу.

На основу чл. 22. Закона о парничном поступку одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Предраг Трифуновић, с.р.**